

Проект на Постановление на Министерския съвет за изменение на Наредбата за отговорността и за прекратяването на дейността на доставчиците на удостоверителни услуги, приета с Постановление № 176 на Министерския съвет от 2018 г.

[линк към консултацията](#)

Информация

Откриване / Приключване: 07.11.2025 г. - 07.12.2025 г. Неактивна

Номер на консултация: #11863-K

Област на политика: Архив - Наука и технологии

Тип консултация: Акт на Министерския съвет

Вносител: Министерство на транспорта и съобщенията

Тип носител: Национално

Въвеждането на еврото като парична единица в Република България, което ще се осъществи на основание Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, изисква промени в действащото национално законодателство с оглед адаптирането му към новата парична единица. Със Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ) (обн. ДВ, бр. 70 от 2024 г.) се уреждат принципите, правилата и процедурите за въвеждане на еврото като парична единица на Република България. В тази връзка, в пар. 6, ал. 1, т. 2 от Преходните и заключителни разпоредби към ЗВЕРБ е предвидено, че държавните органи в 6-месечен срок от влизането в сила на закона, предприемат мерки по изменения и допълнения в подзаконови нормативни актове, необходими за изпълнението на закона във връзка с въвеждане на еврото като парична единица в Република България.

С оглед отразяването на промените, които ще настъпят в областта на дължимите държавни такси и други нормативно установени суми след замяната на лева с еврото като национална валута и в изпълнение на мерките, залегнали в Националния план за въвеждане на еврото в Република България е изготвен проект на Постановление на Министерския съвет за изменение на Наредбата за отговорността и за прекратяването на дейността на доставчиците на удостоверителни услуги, приета с

Постановление № 176 на Министерския съвет от 2018 г. (ДВ, бр. 70 от 2018 г.).

С предлаганите изменения сумите по чл. 2, ал. 2 и 3 от наредбата са превалутирани в съответствие с правилата за превалутирание и закръгляване, определени в чл. 12 и чл. 13 от ЗВЕРБ.

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на транспорта и съобщенията

Адрес: София, София , ул. Дякон Игнатий № 9

Електронна поща: mail@mtc.government.bg

Контактна информация

Яна Грозева, дирекция „Съобщения“, Министерство на транспорта и съобщенията |
Електронна поща: ygrozeva@mtitc.government.bg

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;

Документи

Пакет основни документи:

[Проект на акт - вер. 1.0 | 07.11.2025](#)

[Мотиви - вер. 1.0 | 07.11.2025](#)

[Оценка на въздействие - вер. 1.0 | 07.11.2025](#)

[Становище на администрацията на Министерския съвет - вер. 1.0 | 07.11.2025](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Николай Гелов (03.12.2025 14:36)

В частичната предварителна оценка на въздействието неясно защо не са посочени като заинтересовани страни ползвателите на удостоверителни услуги, сред които има и не малко физически лица.

Именно в качеството си на такова лице искам да изразя своето несъгласие с предложената промяна в наредбата, което е продиктувано както от това, че се предлага запазване на досегашния размер на минималната сума, покриваща отговорността на доставчиците на удостоверителни услуги, така и от липсата на детайлна регламентация на застраховката на отговорност на тези лица.

По отношение на минималната сума, която трябва да покрива отговорността на доставчика на удостоверителни услуги, бих искал да отбележа следното:

1. Наредбата за отговорността и за прекратяването на дейността на доставчиците на удостоверителни услуги (наричана по-нататък „нова наредба“) е приета с акт на Министерския съвет през 2018 г. Със същия акт е отменена дейвалата дотогава Наредба за дейността на доставчиците на удостоверителни услуги, реда за нейното прекратяване и за изискванията при предоставяне на удостоверителни услуги (наричана по-нататък „стара наредба“). В чл. 2, ал. 2 и 3 на новата наредба е запазен същият минимален размер на застрахователната сума, който е бил определен и в чл. 14 на старата наредба, а именно 600 000 лв. Въпросната минимална сума е започнала да се прилага от 01.11.2011 г., когато минималната работна заплата за страната е била 270 лв. Тогава (през 2011 г.) минималната застрахователна сума се е равнявала на приблизително 2 200 минимални работни заплати. Но към днешна дата тази застрахователна сума вече се равнява на по-малко от 600 минимални работни заплати.

Освен това в старата наредба беше отбелязано, че сумата от 600 000 лв. трябва да се отнася за всяко увредено лице от всяко събитие. Но в новата наредба подобно изискване липсва. А в същото време броят на физическите и юридическите лица, използващи удостоверителни услуги през 2025 г., е много по-голям от този през 2011 г. През същия период нараства и стойността на електронните трансакции, за които се използват удостоверителните услуги. Което неминуемо води до извод, че сумата от 600 000 лв. вече не е достатъчна за покриване на пълния размер на всички вреди, които могат да бъдат причинени от един доставчик на удостоверителни услуги.

2. В новата наредба не е предвиден механизъм за актуализиране на минималната сума, подобен на този, който се прилага за минималните застрахователни суми по чл. 305 и чл. 492 от Кодекса за застраховането.

3. В редица държави членки, които са от нашата черга, нормативно определените минимални суми са доста по-високи. Така например в Естония тази сума е 1 000 000 евро, а в Кипър е дори 1 500 000 евро.

А като се има предвид, че доставчиците на удостоверителни услуги извършват дейност в целия ЕС, логично е изискванията към тях, определени в българското законодателство, да бъдат поне съпоставими с тези в другите държави членки.

4. Както се вижда от примерите по-горе, минималните суми са определени в цели числа, които са кратни на хиляда. И не виждам защо специално в Република България минималната сума трябва да бъде определена с точност до един евроцент.

С оглед на всичко това си позволявам да предложа минималната сума по чл. 2, ал. 2 и 3 от новата наредба да бъде определена в размер на 500 000 евро. Не мисля, че тази сума се нуждае от някаква специална обосновка, при положение че тя е 2 пъти по-малка от тази, която се изисква в Естония, и 3 пъти по-малка от изискваната в Кипър.

Относно липсата на подробна регламентация на застраховката на отговорност в новата наредба в т. 2 по-горе вече посочих един (д)ефект, породен от нея. По отношение на въпросната застраховка бих искал да допълня следното:

- с оглед по-добра защита на обществения интерес би било хубаво в наредбата да се добави изискване застраховката да осигурява и покритие за ретроактивен период, подобно на това по чл. 172 от ЗУТ;

- удостоверителните услуги се използват при електронни трансакции на вътрешния пазар (пазарът на ЕС), както и в трети държави, което означава, че доставчиците на такива услуги извършват трансгранична дейност. Но в наредбата липсва изискване застраховката да покрива отговорността на застрахования за вреди, причинени извън Република България. А при това положение се прилага разпоредбата на чл. 469, ал. 3 от Кодекса за застраховането, с което се ограничава покритието по застраховката;

- в глава трета от наредбата липсва изискване при прекратяване на своята дейност доставчикът на квалифицирани удостоверителни услуги да представя пред КРС доказателство за сключване на застраховка съгласно чл. 469, ал. 6 от Кодекса за застраховането. А такава застраховка безспорно е необходима от гледна точка защитата на обществения интерес.

Въз основа на описаните по-горе забележки предлагам в наредбата да се направят следните изменения и допълнения:

Първо: В чл. 2 ал. 2 да се промени по следния начин:

„(2) Доставчиците на удостоверителни услуги по време на дейността си са длъжни да застраховат своята отговорност за минимална застрахователна сума в размер на 500 000 евро.“

Второ: В ал. 3 на чл. 2 думите „600 000 лв.“ се заменят с „500 000 евро“.

Трето: В чл. 5 досегашният текст става ал. 1 и се добавят ал. 2 и ал. 3 със следното съдържание:

„(2) Договорът за застраховката по ал. 1 осигурява и ретроактивно покритие по смисъла на чл. 355 от Кодекса за застраховането за периода от ретроактивната дата до сключването на договора.“

(3) Ретроактивна дата по смисъла на ал. 2 е датата на започване на дейност по предоставяне на удостоверителни услуги. За лицата, които са упражнявали такава дейност повече от 5 години, ретроактивната дата е 5 години преди сключването на застрахователния договор.“

Четвърто: В чл. 7 се създава нова ал. 3 със следното съдържание:

„(3) В случаите по ал. 1 и 2 доставчикът на квалифицирани удостоверителни услуги е длъжен да сключи допълнителна застраховка по смисъла на чл. 469, ал. 6 от Кодекса за застраховането и да предостави на Комисията доказателства за това. Застрахователната сума по тази застраховка трябва да е равна най-малко на тази по чл. 2, ал. 2.“

История

Включване на проекта

Това събитие описва запис на акт в ЗП или ОП.

Начало на обществената консултация - 07.11.2025

Приключване на консултацията - 07.12.2025

Справка за получените предложения

Справка или съобщение.

Окончателен акт на Министерския съвет
